

ת"ד 2963/08/20 - מדינת ישראל נגד יהודה אבואף

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 2963-08-20 מדינת ישראל נ' אבואף

כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
יהודה אבואף	הנאשם

גזר דין

התאונה הנדונה בפניי התרחשה עת החנה הנאשם רכבו, פתח את דלת הרכב ופגע ברוכב אופניים אשר נסע בסמוך.

תוצאת התאונה קשה מאד. על פניו נגרמה לרוכב פציעה קשה ויש להניח כי נקבעו לו אחוזי נכות צמיתה הקרובים ל-100% - לא הוגש מסמך המל"ל, אלא הוגש תיעוד רפואי הן מאשפוזו בסמוך להתרחשות התאונה והן תיעוד מעודכן לשנת 2020, פירוט החבלות כמתואר בסעיף 3 לכתב האישום.

פגיעת הרוכב היתה פגיעת ראש ולפיכך ביסוד הסדר הטיעון - בין השאר העובדה כי הרוכב לא חבש קסדה ובכך נטען כי המדובר ברשלנות תורמת. טיעון זה מקובל על שני הצדדים.

הונח בפניי הסדר טיעון, במסגרת ההסדר התביעה טענה לפסילה של 12 חודשים כפי הרף העליון ואילו הסניגוריה, במסגרת ההסדר, טוענת ל-4 חודשי פסילה. כמו כן, הוסכם על פסילה מותנית וקנס כספי. התביעה מבקשת לגזור על הנאשם פסילה כפי גבולו העליון של ההסדר. הסניגוריה, מבקשת להסתפק ב-4 חודשים. ולשם איזון קיצור הפסילה, מציעה להוסיף מאסר מותנה.

הסניגור הפנה לתיק החקירה ולנסיונות רכיבת הנפגע ולכך שבשעת התרחשות התאונה היו תלויים על כידון האופניים - סלי קניות עמוסים, דבר שיש בו כדי להשפיע על אופי הנהיגה.

במקביל, מפנה לכך, שעברו של הנאשם איננו מכביד, לוותק נהיגתו הרב ולהיותו נזקק לרישיון נהיגתו לצורך פרנסתו.

לסיים, שמעתי דברי הנאשם, אשר הביע חרטה כנה על שגגתו.

הריני רואה בהסדר הטיעון מתחם ענישה ראוי. הצדדים הניחו בפניי פסיקה מגוונת, הייאה לנסיבותיה. מטבע הדברים מדובר בפציעות דומות, אך בסוגי עבירות שונים ואין בהם כדי להצדיק ענישה זהה.

אשר למקומו של הנאשם במתחם הענישה.

הצדדים הניחו בפניי מלוא תיק החקירה. מצאתי תימוכין לגרסת ההגנה בדבר רשלנות תורמת של המעורב באשר רכב ללא קסדה. כמו כן, הניח על גבי אופניו סלי קניות, דבר שיש בו כדי להשפיע על יציבות האופניים בכלל ובפרט במקרה בו נדרש לבצע תימרון של סטייה. במקביל לא אוכל להניח לטובתו של הנאשם רף רשלנות נמוך. שדה ראיתו לאחר נבדק על ידי הבוחן המשטרתי וקביעתו כי באמצעות מראות הרכב, ניתן היה להבחין בנעשה בכל רוחב הכביש ולמרחק של 85.7 מ'. אין בפי הנאשם כל הסבר תקף מדוע כשל מלהבחין ברוכב עד לרגע האימפקט.

לקולא יש להתחשב בהודאת הנאשם באשמה, אשר חסכה הטרחת העדים, בכללם הנפגע וכן חסכה ממנו שיחזור הטראומה.

נימוק נוסף לקולא, בכך שלנאשם ותק נהיגה משמעותי - קרוב ל- 50 שנה - עברו איננו מכביד.

מלכתחילה סברתי כי יש לכבד ההסדר ולגזור על הנאשם 10 חודשי פסילה.

לאחר ששבתי ושקלתי טיעוני הצדדים וכשלנגד עיני העובדה שהנאשם זקוק לרישיון נהיגתו לצורכי פרנסתו, מצאתי לנכון לקצר תקופת הפסילה ולהוסיף רכיב ענישה, אשר לא נכלל בהסדר בדמות מאסר מותנה.

נימוק נוסף לקיצור הפסילה הינו חלוף הזמן. היום אנו מצויים קרוב ל- 4 שנים מאז התאונה. בפרק זמן זה, המשיך הנאשם בנהיגתו ללא מעורבות נוספת בעבירות חמורות.

סוף דבר

הנני גוזרת על הנאשם העונשים הבאים:

מאסר מותנה

הריני גוזרת על הנאשם 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי שבמשך 3 שנים לא יעבור עבירה של גרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש.

קנס

קנס בסך 2000 ₪ או 30 יום מאסר תמורתו.

- תשלום הקנס בתוך 90 ימים.

עליך לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

פסילה

הנני פוסלת את הנאשם/ת מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים.

ריצוי הפסילה נדחה עד 30 יום.

פסילה על תנאי

הנני פוסלת את הנאשם/ת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.